

Devlet versus Proteo

Gün Zileli

19.02.2023

İçindekiler

“Fil”i Vererek “Şah”ı Kurtarmak	3
Yardıma Koşanlara Reva Görülen...	4
Devletin Yetersizliğine Değil, Yetersizliğinin Ortaya Çık- masına Üzülmüş...	5
Gerçek Hemcinsim...	5

Buraya bakın, burada, bu kara mermerin altında
Bir teneffüs daha yaşasaydı,
Tabiattan tahtaya kalkacak bir çocuk gömülüdür
Devlet dersinde öldürülmüştür.

Ece Ayhan, Meçhul Öğrenci Anıtı

O kadar çok konu var ki depremle ilgili, insan hangi birini yazacağını şaşıyor.

“Fil”i Vererek “Şah”ı Kurtarmak

Aranan “günah keçisi”nin, karton şatolar gibi yıkılan yapıların sorumlusu müteahhitlerin şahsında bulunmasıyla bir numaralı asli suçluların kendilerini gizlemelerini mi; satranç tablasındaki “fil” ya da “atı” harcayıp şahı kurtarmaya çalışanları mı; yoksa delilleri karartmak için, halen canlının bulunma ihtimalini göz ardı ederek arama çalışmasına son verip enkaz kaldırma çalışmalarına girişilmesini mi; bu yolla, çeşitli ülkelerden gelen kurtarma ekiplerinin çalışmayı yarıda kesip ülkeyi terk etmelerine yol açılmasını mı; sığınmacılara karşı girişilen ırkçı saldırıları mı; “yağmacı” denilerek insanların linç edilmesi ve ölümlere yol açılmasını mı; Ümit Özdağ adlı kişinin video çekerek sokak sokak ırkçı ajitasyon yapmasını mı; Suriye’de de binlerce insan ölmüşken, hep birlikte “sınır ötesi”ni unutmamızı mı; benzer bir şekilde, yerle bir olan köylerin de “üvey evlat” muamelesi görmesini mi; AFAD’ın, koordinasyonsuzluktan değil, kurtarma çalışmalarına ya da yardıma koşan insanlara göz göre göre engel olmasını mı; devlet görevlilerinin yardımlara el koyarak yardımların halka ulaşmasına fiilen ve açıkça engel olmasını mı; OHAL ilan edilerek yıkıma uğrayan bölge halkına sopa gösterilmesini mi; dayanışma yerine “kenetlenme” sloganını atarak hükümetin etekleri altına sığınanları mı; göçük altından çıkarma çalışmalarının canhıraş bir şekilde sürdüğü daha ikinci gün insanlarla alay eder gibi önlerine 10 bin tl. sadaka atılması yüzslüğü mü; kimi televizyon kanallarındaki “depremzedelere bağış” kampanyasının zenginlerin mide bulandırıcı şovuna dönüşmesini mi; yoksa insanların aralarında organize olarak muazzam dayanışma örnekleri ortaya koymalarını, kahraman maden işçilerini, itfaiye erlerini, çeşitli ülkelerden ikircimsiz yardıma koşan kurtarma ekiplerini, kurtarma köpeklerini mi yazsam diye düşünürken önüme bir haber düştü *Artı-Gerçek*’te.

Yardıma Koşanlara Reva Görülen...

MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'nin partisinin grup toplantısında yaptığı konuşmadan bir bölümü buraya almak zorundayım:

“Enkazın üzerinde tepinen utanmazlara her dönemde şahitlik ettik... Devleti bir kenara itip ahbap çavuş ilişkisi içinde yardım toplanması bizim nazарımızda yanlışdır. Devletin yetişemediği ne vardır ki Ahbapçılar ve Babalacılar akbaba gibi kanat çırpılmaktadır?.. Yardımların AFAD aracılığıyla yapılması en doğru yoldur.”

İddia ediyorum: Tüm dünya afetler tarihinde, yardıma koşanların böylesine hedef alındığına ilişkin tek bir örnek bulunamaz. Diyelim ki bazı hükümetler, kendi acizliklerini ortaya koyan yardımlardan hoşlanmasalar bile, duygularını kendilerine saklarlar, hatta usulen teşekkür bile ederler.

Bahçeli'yi “açık sözlülüğünden” dolayı takdir mi etsek acaba? Devletin ya da hükümetin veya daha göz önünde bir figür olarak AFAD'ın gerçek duygularını açık etmek bu kadar olabilir. Hükümet mensupları, hatta hükümetin başı, belki de “aptal dost”, “akıllı düşman” sözünü hatırlayıp Bahçeli'ye kızmışlardır, bilemiyorum. Aslında bu beni çok ilgilendirmiyor. Kurulmuş oyuncaklardan farksız, deprem bölgelerinde yaşanan acılardan habersiz, Ülkü Ocakları Başkanı Sinan Ateş'in öldürülmesi karşısında kollarını kıpırdatmayan, rahat grup koltuklarında başkanlarının her dediğini alkışlayan MHP grubundaki vekillerin kişiliksizliği de pek ilgilendirmiyor. Olmaz ya, Bahçeli, Haluk Levent'i övseydi, nasıl olsa yine alkışlayacaklardı. Beni ilgilendiren, Bahçeli'nin dışı vurduğu ruh hali.

Devlet Bahçeli, sözleriyle, soygun şebekelerinin koruyucusu devletin ve hükümetin gerçek özünü sakımsız bir şekilde ortaya dökmüş: “Devletin yetişemediği ne var”mış ki? “Ahbapçılar ve Babalacılar akbaba gibi kanat çırpıyor”larmış. Neyin üstünde? Onu söylememiş ama anlamak için Bahçeli kadar zekâya sahip olmak yeterli. “Leş yiyen akbaba” imajı, Bahçeli'nin son “yaratıcı” buluşu!

Yani “Devletsel” duyarlılık bu kadar olur. Kısacası şunu demiş oluyor Devlet Bahçeli: Siz kim oluyorsunuz da insanların yardımına koşuyorsunuz. Burada devlet var, o, her şeye muktedir. Çekip gidin buradan.

Devletin Yetersizliğine Değil, Yetersizliğinin Ortaya Çıkmasına Üzölmüş...

Farz edelim ki, gerçekten Devlet Bahçeli'nin dediğı gibi devlet bütün ihtiyaçları karşılıyor olsun, peki ama “fazladan” yardım gelmesinden neden rahatsız olunur ki? Bence bunun tek nedeni var, o da, Bahçeli'nin, bu yardım çabalarının devletin yetersizliğini, ataletini, hantallığını, hatta yardım çabalarına karşı olumsuz tutumunu ortaya çıkarttığını düşünmüş olması. Ki, Bahçeli bu noktada haklı. Birilerinin çıkıp devletin yapmakta aciz kaldığı işleri de üstlenmesi devletin ne kadar yetersiz ve hazırlıksız olduğunu gösteriyor. Bahçeli, devleti adına pek üzölmüş. Yetersizliğine değil, yetersizliğinin ortaya çıkmasına!

Bu, faşizmin “üstün devlet” ideolojisinin yansımasıdır ama ben faşistlerin bile böyle bir durumda Bahçeli kadar “açık sözlü” olduğunu ya da olacağını sanmam.

Bugüne kadar Bahçeli'nin özellikle kendi parti grubundaki konuşmalarını sırf gülmek için, mizah niyetine izlerdim. Fakat bu sefer güldürmedi.

Gerçek Hemcinsim...

Bizim köpek kızları görece تنها yollarda akşam gezintisine çıkarttığım da kafamda Bahçeli'nin yukarıdaki korkunç sözleri dönüp duruyordu. Bir ara düşündüm. Önümde “lead”lerini çeğiştirerek yürüyen ve yerleri koklayan şu kızlarla aynı cinsten değildik. Doğa onları köpek, beni insan olarak yaratmıştı ama yine de aramızda bir uyum vardı. Birbirimizi anlardık, karşılıklı olarak uyarılarımızı değerlendirir, ona göre davranırdık. Örneğ in Keje, yolda bulduğu kemiğı ağzından almaya çalıştığım da hafiften hırlarsa ne demek istediğini anlar, ısrar etmezdim. Ya da onlar benim neleri yapmalarını istemediğimi bilirlerdi. Arada kaçamak yapsalar da genelde uyarılarımı dinlerlerdi. Farklı cinsten canlılar olsak da birbirimizi anlamaya çaba gösterirdik.

Öte yandan, Bahçeli'yle “aynı” cinstendik. Üstelik yaşlarımız da birbirine yakın sayılırdı. İkimizin de insan cinsinden herkes gibi ikişer elimiz, ikişer ayağımız vardı. İkişer gözümüz, birer burnumuz ve ağzımız... İkimiz de, insan cinsine özgü bir şekilde konuşurduk, tesadüfen aynı dilde. Yani birbirimizin söylediğini ya da yazdığını anında anlayabilirdik.

Peki ama bu kadar benzerliğ e rağmen bu büyük ruhsal uzaklık nasıl izah edilebilirdi? Farklılığı anlarım, hatta bu yararlı da bir şeydir ama

Bahçeli gibi birinin, soğuk ve duygusuz bir varlık olan devlet adına, yardıma koşan hemcinslerine bu kadar uzak, bu kadar düşman ve bu kadar mantıktan uzak olması nasıl izah edilebilir?

İnsan kardeşliği, daha ötesinde can kardeşliği diye bir şey vardır ama insanın “insan kardeşine” bu kadar uzak, bu kadar düşman olması olacak şey midir?

Anladım, anladım sonunda...

Benim kardeşim, gerçek hemcinsim, canlıları enkaz altından çıkartmak için çırpınan ve bu uğurda canını veren, Meksika kurtarma ekibinin, cins ve milliyet ayrımı bilmeyen, devlet tanımayan kahraman eri Proteo'ydu...

Anarşist Kütüphane

Gün Zileli
Devlet versus Proteo
19.02.2023

24.02.2023 tarihinde şuradan alındı: gunzileli.net

tr.anarchistlibraries.net